

PORT*f*OLIO

ALI FAQIHI

Creative Director & Graphic Designer

INTRODUCTION

Ali Faqih 9 January 1999 Tehran

Contact

Salam@Alifaqih.Com Call +98 912 106 5964 IG @alifaqih

*A*i, I'm **ALI FAQIHI**, a Creative Director and Graphic Designer based in Tehran. Since 2017, I've been building brands, directing visual systems, and pursuing an independent artistic practice. My work sits at the intersection of culture, strategy, and form. whether that's an independent art publication, an entertainment brand, or a research practice into right-to-left design languages. I'm interested in what design can do, not just what it can look like.

2024-2025

co-founder/publication designer
Sheet Club

Sheet Club is an independent art publishing house built around a simple premise: that printed matter is itself a creative act, not just a container for one. Founded with photographer Mahtab Ghaedi, the studio works with photographers, designers, and experimental artists to produce art books, zines, posters, and printed collectibles. The debut publication, 41N, was shortlisted at the **Dummy Awards 2025**. The studio has since exhibited at art book fairs, with more publications in development.

2017 - now

co-founder/creative director
F.l.n.g

F.l.n.g grew out of a simple question: what can creative and business thinking actually build together, when they share the same foundation? We specialize in the earliest and hardest part building something from nothing, working across branding, visual identity, media production, and strategic development, finding solutions where the conventional playbook either doesn't apply or isn't enough. Not as a service provider, but as a creative partner committed to the outcome, not just the output. Beyond client work, F.l.n.g has launched several of its own brands as proof of practice.

2017-2020

creative director
Limak

Limak was F.l.n.g's first proof of practice, a streetwear brand built from scratch, handling everything from graphic design and production to editorial content and event sales. It closed in 2020, but left behind a firsthand understanding of how subcultures form, how taste shifts, and how cultural momentum can be read and used.

2023-2025

creative producer
Chosefilm_e

Chosefilm_e was built around a real gap: thoughtful, well-produced content about Farsi film and television that the space was clearly missing. What started as a shared obsession became a structured entertainment brand, with a defined visual identity, season-based structure, and a tone calibrated to feel genuinely engaging. Every layer of production was handled internally: branding, art direction, filming, editing, set design, and scriptwriting. The approach worked, average views grew by over %110, with nearly half of all million-view posts coming during the final branding phase. The project has since concluded.

2024

art director
Cheshmak

Issue 13, built around Hito Steyerl's theory of the poor image, became an exercise in closing the gap between form and content — every visual choice rooted in the subject: pixel-based elements, screen-native layouts, early web aesthetics, and a color palette built for screens. Research-first, experimentation over convention. The project also served as a ground to apply RTL Brutalism in practice — an ongoing research practice into translating architectural brutalism's principles into graphic design, particularly in right-to-left visual systems.

2024

art director
Forough

Forough is the publication of the Women's Studies Group at a special edition on ,14 Sharif University of Technology. Issue women's health, began with a full rebrand before moving into layout, typography, editorial design, and social media rollout. The issue took on topics that the state prefers to keep quiet — arguing through the design that the subject demands to be seen. The response was immediate. The issue led to the suspension of the magazine — which, given what it was saying, felt like confirmation that the work landed

2024

art director
Kabody-e Tir

A special edition marking the twentieth anniversary of Iran's 1999 student uprising, published by the Islamic Student Association of Sharif University of Technology. Editorial direction and design.

2024

graphic designer
5th photoutex

A yearly showcase of student photography work at the University of Tehran. The full design scope — posters, social content, announcements, and the exhibition catalogue — was handled in-house. With the event forced fully online, the visual identity took its cue from web aesthetics and brutalist principles — a natural fit for the conditions of that year. An early foundation for what later became RTL Brutalism.

2024

graphic designer/Creative Lead
Gamein 2020

Gamein is an annual academic game-competition hosted by the Industrial Engineering Association of Sharif University of Technology. The role covered a full visual identity overhaul — turning Gamein into a visually coherent brand for the first time. Led a design team through the process, including foundational design training tailored to the event's needs. When COVID forced the competition online, the new identity carried every digital touchpoint consistently. Pre-registrations reached 1,000; total registrations grew by over %100 year-on-year.

2024

graphic designer
Norik optic

An early role at a chain optical retail brand. Campaign content, digital advertising, web banners, and editorial imagery for blog content.

2025

exhibiting artist[ADAPA gallery]
Weeping Perfume

Installation and interactive typography work, exhibited at Adapa Gallery in collaboration with Fahimeh Eslamkish. The piece sat at the intersection of letterform, space, and audience interaction.

2025

exhibiting artist[ADAPA gallery]
Concrete Question

A three-panel concrete poetry work, exhibited at Adapa Gallery in the show Sefid-e Daroun. A formal exploration of Farsi typography as poetic structure.

ONGOING

founder
Façade Vision

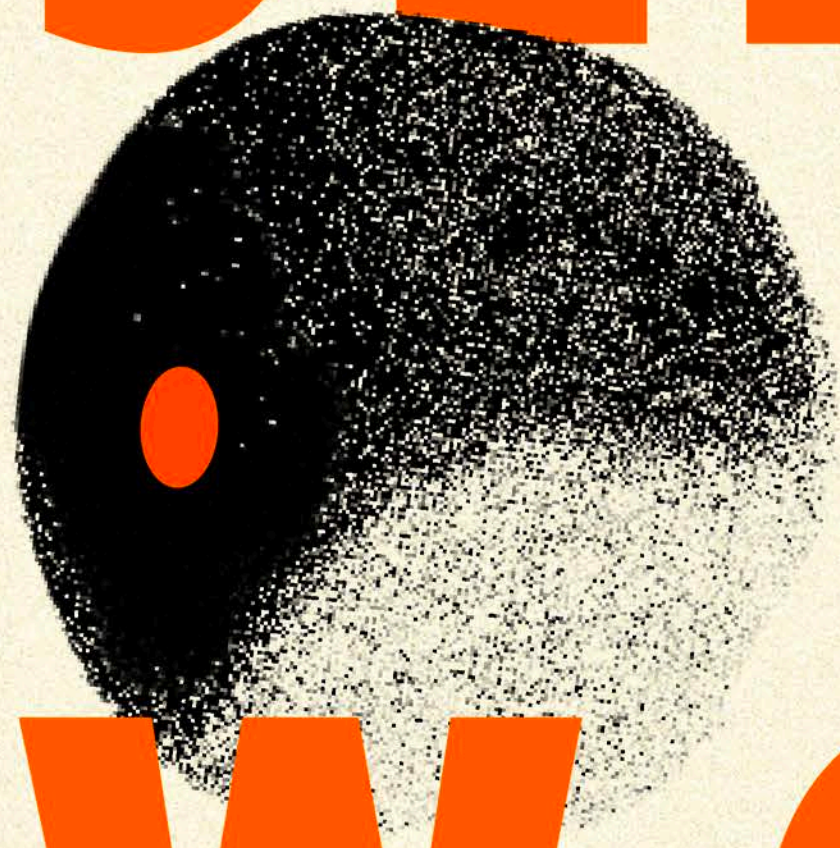
A Tehran-based art collective working across cultural and artistic projects — from collaborations like Sheet Club to theoretical frameworks like RTL Brutalism. The collective produces its own work and operates through sub-projects and partnerships.

2021

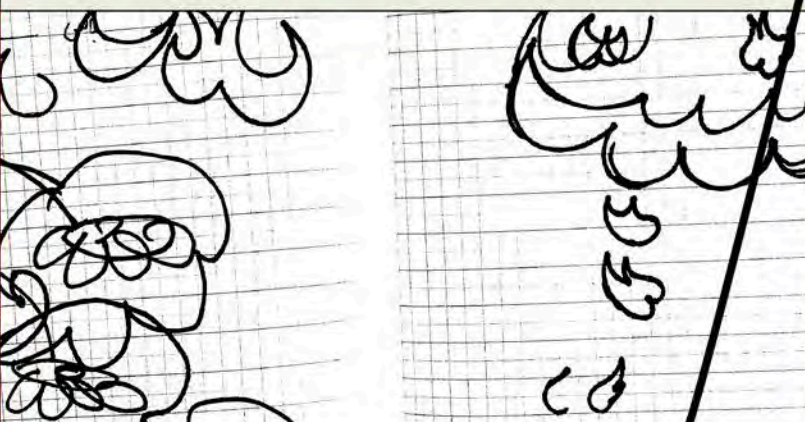
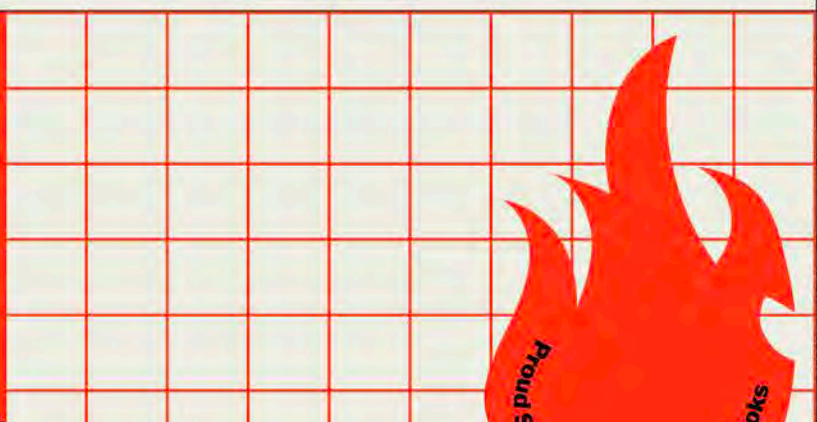
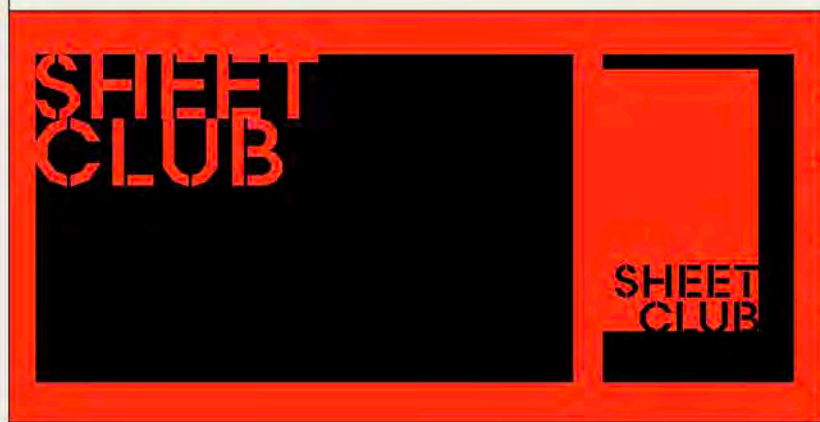
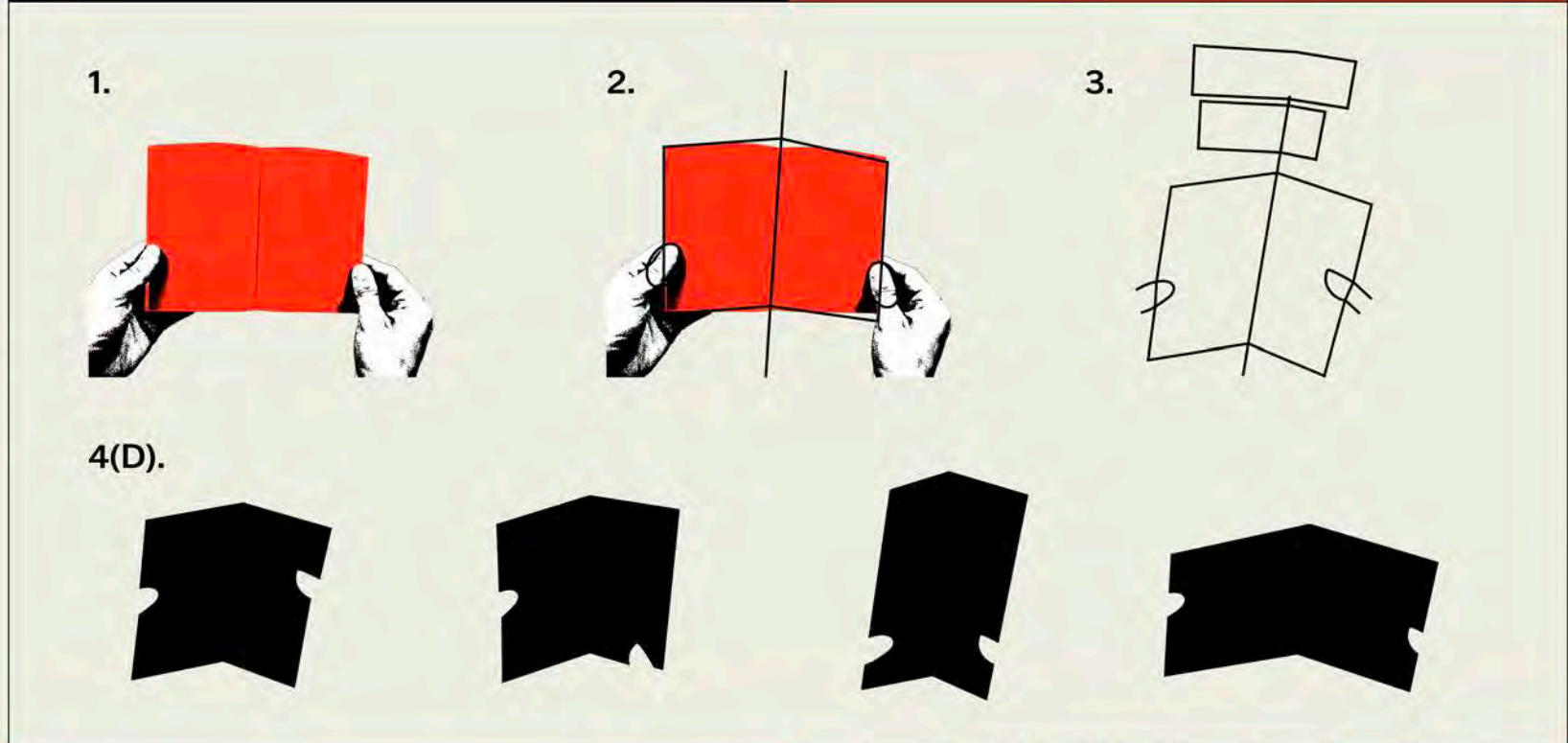
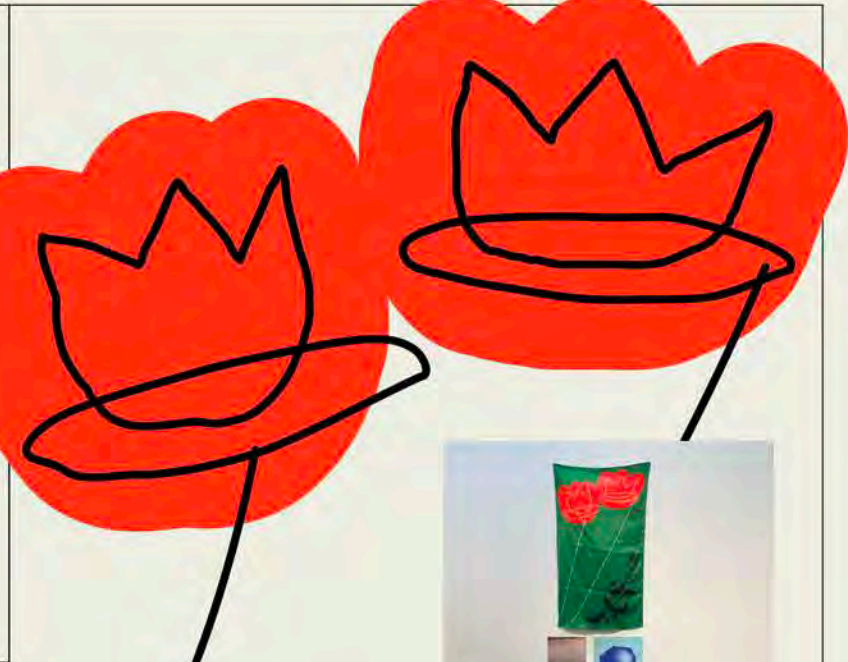
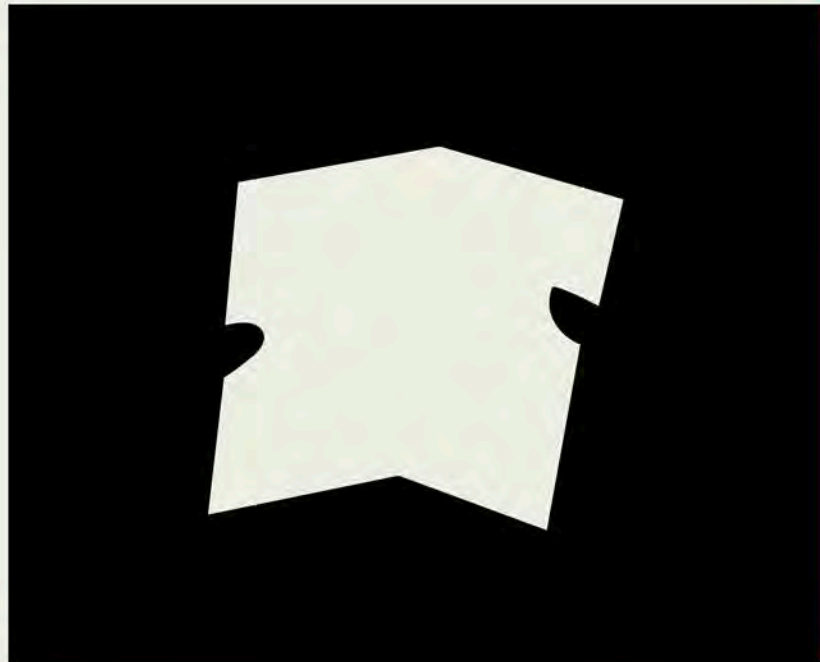
co-host/creative producer
Laafogaazaaf

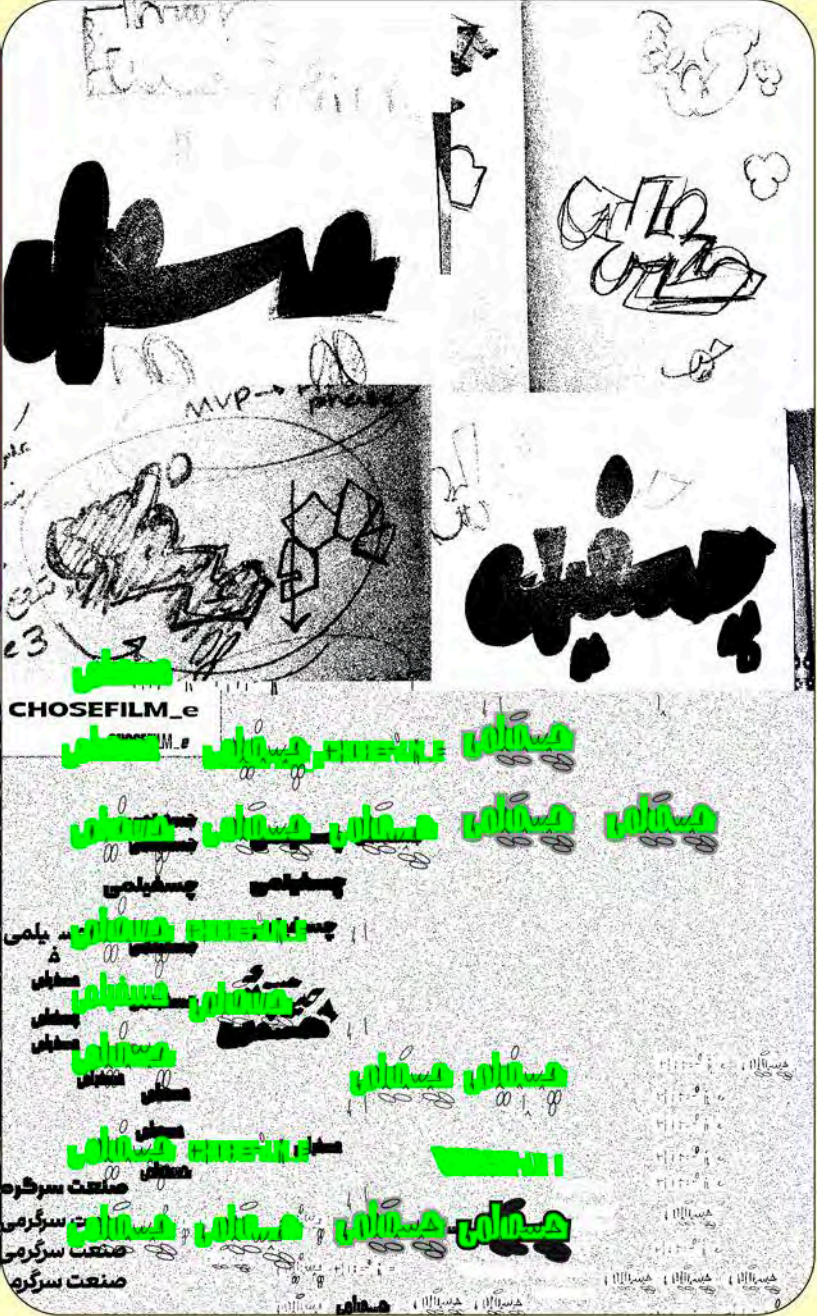
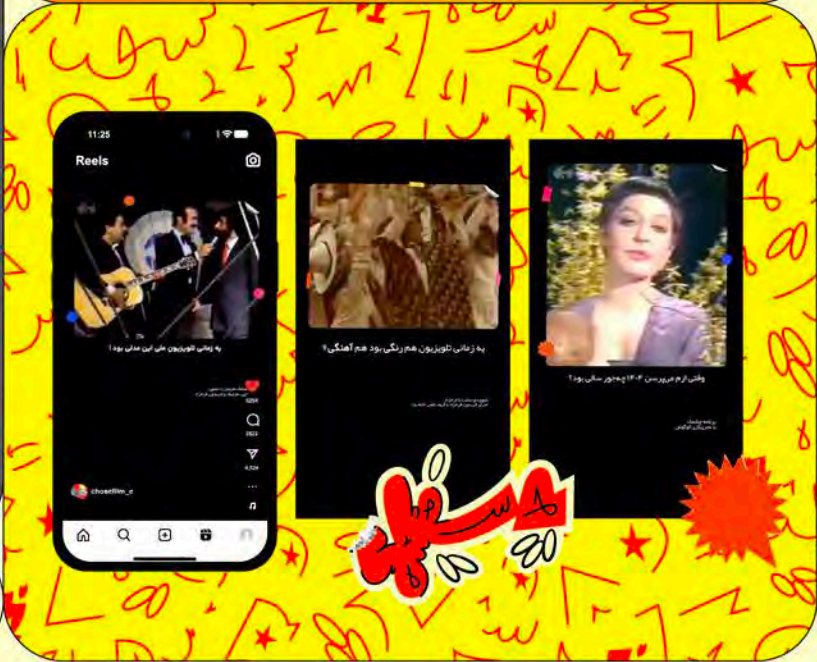
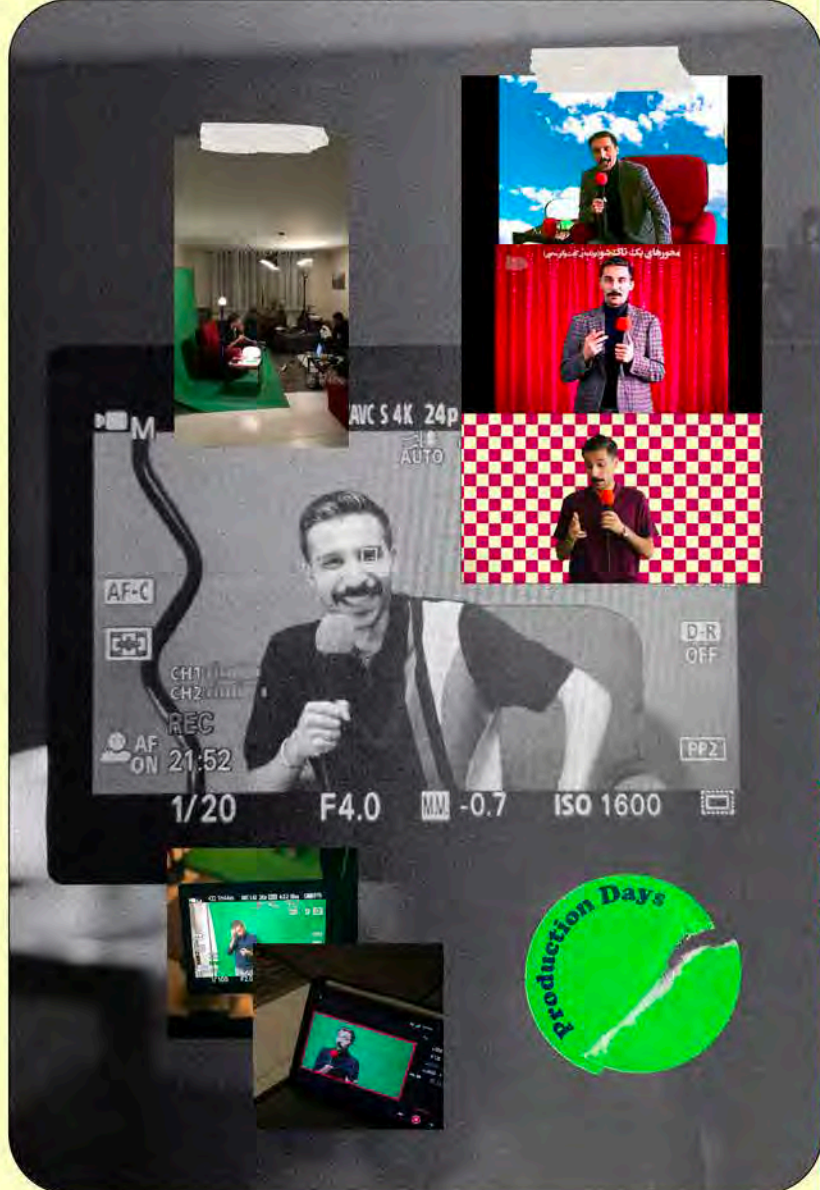
A podcast co-hosted with a regular collaborator. Produced independently, covering a different subject each episode. Informal in format, deliberate in tone.

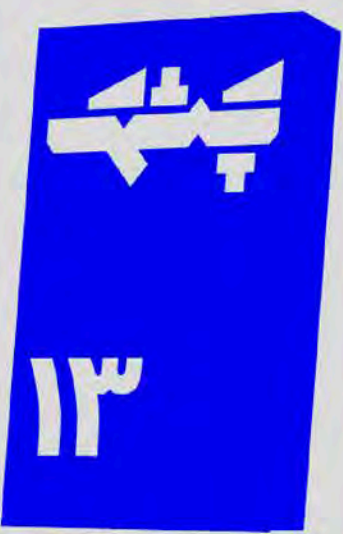
SELECTED

WORKS

چشمک ۱۳ قابل تهیه در طاقچه

چشمک ۱۳ قابل تهیه در طاقچه

نشریه‌ی چشمک

Cheshmak

فهرست

نام خانوادگی	مستوفات
ابن مهاجر	اسناد مشاور
آذری	اسناد مشاور
کاظم‌نیا	مدیر مسئول، گرافیک دبیراس
شعشع	نمونه‌بر ویراستار
فدوی	مدیر هنری
فادی	ویراستار، نمونه‌خوان
حصی	ویراستار، ترجمه

فهرست

صفحه ۱	فهرست
صفحه ۲	فهرست
صفحه ۳	فهرست
صفحه ۴	فهرست
صفحه ۵	فهرست
صفحه ۶	فهرست
صفحه ۷	فهرست
صفحه ۸	فهرست
صفحه ۹	فهرست
صفحه ۱۰	فهرست

فهرست

فهرست

گفتارهایی در باب بینایی

معرفی کتاب دریا ناظری

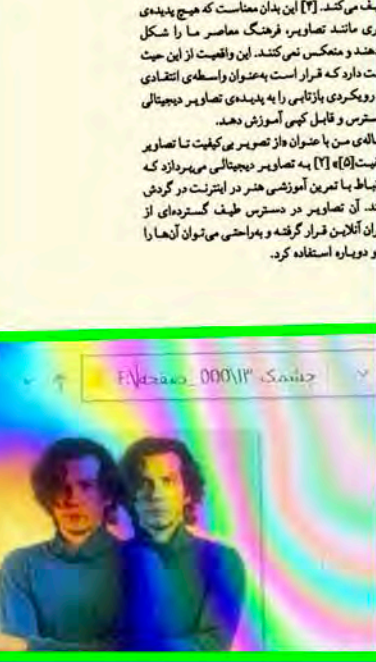
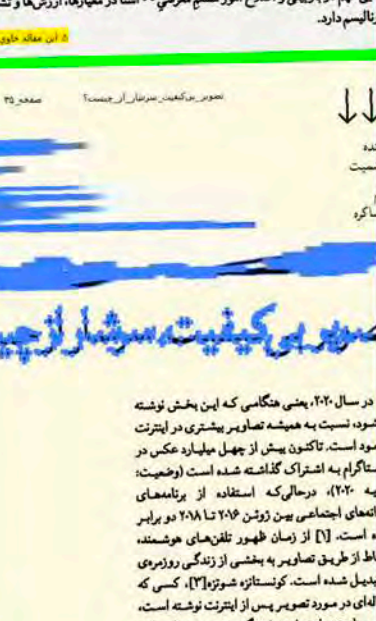
تصویر کم کیفیت؛ تصویر زمانه‌ی ما چشمک ۱۳

نشانه‌های ناپایدار

جی‌پگ‌های توماس روف

جیل و آل مقاله‌ی معروف خود نشانه‌های بی‌ثباتی (۱۹۸۵) آشکارا به این نتیجه رسیده که در اواسط دهه‌ی ۱۹۷۰، عکاسی سرانجام از هنر مفهومی دور شد و عکاسی هنر دورویی تاریخ عکاسی به‌منزله‌ی هنر بود. هنر مفهومی با ناتوانی در هم‌سوزی پروژه‌ی انتقادی خدش‌یافتنی خود، عکاسی را به طرز ناگهانی آمیزی در موقعیتی قرار داد. تصویر اساسی در نگارش ما به تصویر شد. در حوالی سال ۱۹۷۲ ۱۲ شرایطی برای بیان مفهوم در قالب چارچوب اصلی هنر معاصر ایجاد کرد. این استدلال، تمدن برای بیان نهادن عملکرد هنری خود بر ترکیب‌بندی تصویر دقیقی که مبتنی بر تقابل‌های تصویری است را توضیح می‌دهد و بدین ترتیب تاریخ عکاسی را به تاریخ مفهومی تبدیل می‌کند. همچنین توضیحی در مورد تصویر کل‌تر در روند عکاسی بین دهه‌های ۱۹۸۰ و ۱۹۹۰ می‌دهد. برای بررسی مقیاس بزرگی می‌دهد که به‌طور خاص برای قرارگیری روی دیوار تولید این دوره بر استدلال خود در قالب ایده‌های زیباشناسی با بصورت تماشاگر به مواجهه با تنوع مواجهه‌ای تأکید دارد که به لحاظ تاریخی، با فرم‌های مرتبط است. این موضوع بر عوامل تولید و نمایش و تغییر در نگارش تماشاگر برای منتقدانی همچون مایکل فری، موریس هال، آنا کلاسیک تصویر، و مفهومی (در گذشته و حال) می‌تواند به آسانی به مقاله براساس تحلیل مجموعه‌ی جی‌پگ‌های توماس روف (از سال ۱۹۰۳) مدعی می‌شود. واقع این سند عکس است که به بیشترین معرفت‌شناسی و مفهومی تبدیل شده است. روف در چارچوب آن عمل می‌کند. جی‌پگ‌ها با استخراج از تصاویر با وضوح پایین‌تر از آن‌ها به تصاویر مهم و تاریخی تبدیل شده‌اند که منجر به ایجاد نمانشایی‌ها شده‌اند. بسیاری از این تصاویر از جنبه‌ی همین فرو ریختن برج‌های دولتی و طبیعت و مناظر زیبا هستند. این تصاویر اسناد همگانی فاقد هویت و نشانه‌شناسی هستند. روف می‌توان آن‌ها را ساختارآدم‌های آژان خودسوزی شده‌ی پرشده که در فرایند چشم‌پوشی سیلک‌اسکرین فایده از اندی وار هول و نقاشی‌های بر پایه‌ی عکس تار و پود از گره‌ها و ریختن را به ذهن متبادر می‌کند.

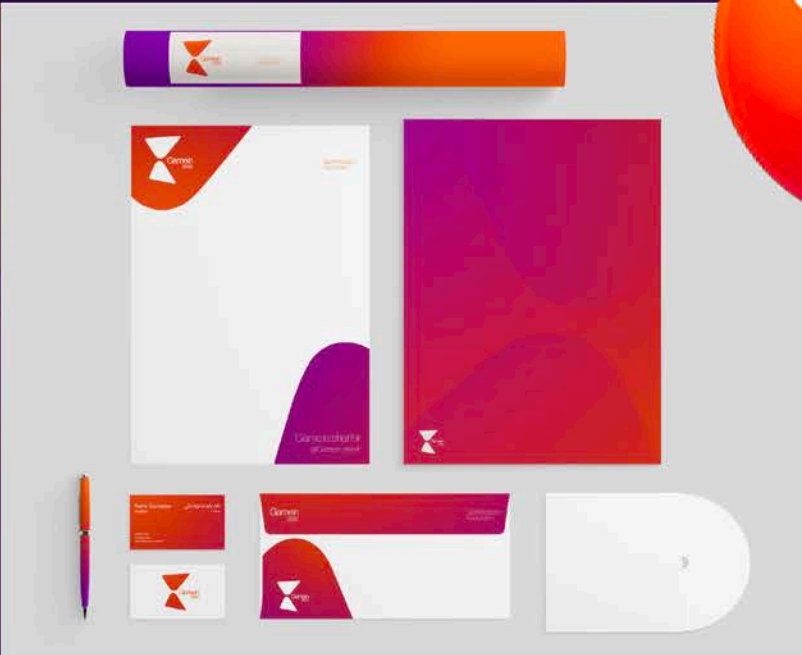
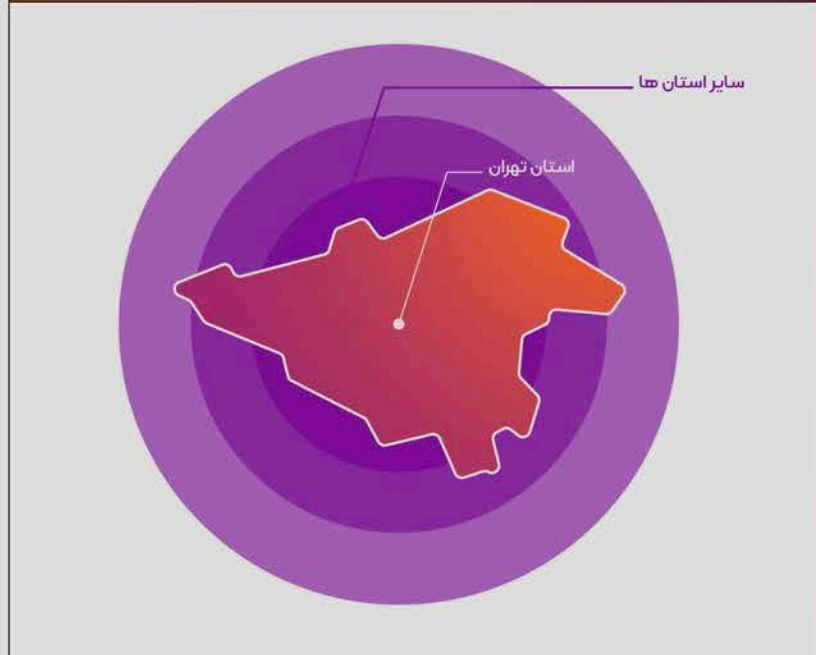
چشمک ۱۳ قابل تهیه در طاقچه

چشمک ۱۳ قابل تهیه در طاقچه

چشمک ۱۳ قابل تهیه در طاقچه

چشمک ۱۳ قابل تهیه در طاقچه

Weeping Perfume

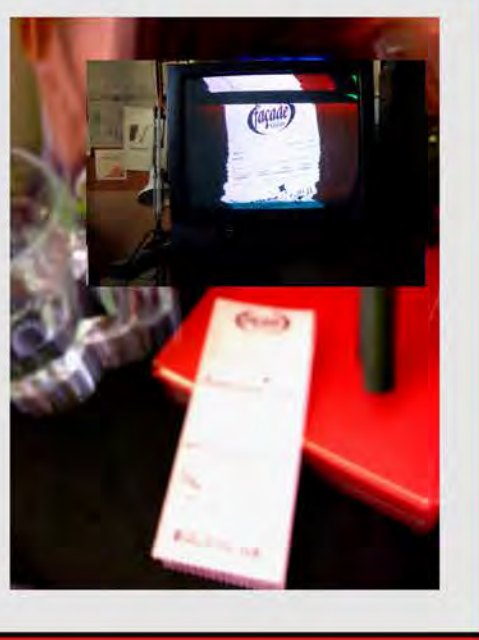
عطر گریه

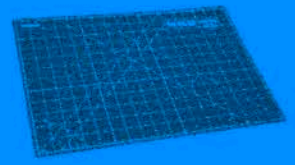

شمشیرم و خون ریزم هم نرمم و هم تیزم/همچون جهان فانیم ظاهر خوش و باطن بلا
مولانا

façade vision

INTERDISCIPLINARY PRACTICE

Art Direction
Visual Identity Systems
Typography & Editorial Layout
Communication Design

Brand Transformation & Strategy
Entertainment & Cultural Branding
Editorial Systems & Publishing
Event & Spatial Identity
Digital-first Design Systems

Visual Language Development
Experiential Branding
Design Methodology
Research-driven Practice
Narrative & Worldbuilding

